

tów, doprowadzenie wody, posadzenie drzew i krzewów ozdobnych i owocowych oraz wzniesienie ogrodzenia.

§ 4. W przypadku gdy wymienione w art. 12 ust. 2 nakłady polegają na postawieniu budynku, określenie wzrostu wartości majątku oprócz należy na ustaleniu wartości technicznej budynku w dniu oszacowania.

§ 5. Wysokość kwoty podlegającej w myśl art. 12 ust. 1 zwrotowi ustala prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi), na terenie której nieruchomość się znajduje.

§ 6. Wysokość wymienionej w § 5 kwoty obejmuje zwrot wpłaconej z tytułu zawarcia umowy sumy oraz przewidziane w § 2 odszkodowanie z tytułu poniesio-

nych nakładów, po potrąceniu równowartości czynszu za okres faktycznego użytkowania przez posiadacza całości lub części nieruchomości, nie przekraczający 5 lat, obliczonego na podstawie przepisów dekretu o najmie lokali.

§ 7. Wysokość poczynionych nakładów, o których mowa w § 2, ustala prezydium rady narodowej (§ 5) na podstawie opinii powołanych przez siebie rzeczoznawców oraz przy zastosowaniu norm szacunkowych obowiązujących przy nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *F. Baranowski*

101

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 26 kwietnia 1954 r.

w sprawie zasad, warunków i trybu odstępowania nieruchomości nierolniczego na cele mieszkaniowe oraz na cele budownictwa indywidualnych domów jednorodzinnych.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o odstępowaniu przez Państwo nieruchomości nierolniczego na cele mieszkaniowe oraz na cele budownictwa indywidualnych domów jednorodzinnych (Dz. U. Nr 49, poz. 326) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o odstępowaniu przez Państwo nieruchomości nierolniczego na cele mieszkaniowe oraz na cele budownictwa indywidualnych domów jednorodzinnych (Dz. U. Nr 49, poz. 326).

§ 2. 1. Odstąpienie jednorodzinne domu mieszkalnego z zabudowaniami i terenami wymienionymi w art. 2 ust. 1 pkt 1 następuje w zasadzie w drodze dzierżawy na okres nie krótszy od dwudziestu pięciu lat.

2. W wyjątkowych przypadkach odstąpienie może nastąpić w drodze sprzedaży budynków z jednoczesnym odpłatnym ustanowieniem użytkowania jako prawa wieczystego na gruncie, na którym budynki się znajdują.

§ 3. Odstąpienie działki ziemi wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 2 następuje w drodze ustanowienia odpłatnego użytkowania jako prawa wieczystego z zastrzeżeniem w umowie przeznaczenia działki pod budowę domu jednorodzinne na warunkach ustalonych dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego.

§ 4. Prawo ubiegania się o odstąpienie mienia w drodze sprzedaży (§ 2 ust. 2) przysługuje przede wszystkim osobom wymienionym w art. 5.

§ 5. Przy ustanowieniu użytkowania jako prawa wieczystego na gruncie budynki wybudowane na tym gruncie są własnością budującego. Prawo do użytkowania działki ziemi jest nierozdzielnie związane z własnością budynku.

§ 6. 1. Dzierżawca domu jednorodzinne obowiązany jest do utrzymywania go w stanie zdającym do użytku przez dokonywanie wszelkich koniecznych remontów i napraw, nie wyłączając remontów kapitałowych.

2. Dzierżawcy domu jednorodzinne, a po jego śmierci członkom jego rodziny, zamieszkałym z nim, przysługuje pierwszeństwo w uzyskaniu dalszej dzierżawy, o ile dzierżawione budynki utrzymywane są w stanie

zdającym do użytku, a działka gruntu przydomowa — w stanie kultury.

§ 7. Zgłaszanie wniosków o odstąpienie mienia nierolniczego odbywa się na podstawie ogłoszonych przez prezydium powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty, dzielnicowych rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi), na terenie których znajduje się odstępowane mienie, wykazów domów jednorodzinnych oraz działek przeznaczonych do odstąpienia.

§ 8. 1. Sporządzanie wykazów, wymienionych w § 7, odbywa się w ramach planów półrocznych w oparciu o plany zagospodarowania przestrzennego lub w oparciu o założenia projektowe do tych planów.

2. W przypadku braku odpowiednich terenów zainteresowane prezydium rad narodowych mogą wystąpić w trybie dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31) o przekazanie im nieruchomości wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi i innych nieruchomości państwowych.

§ 9. Obwieszczenia zawierające wykazy mienia nierolniczego przeznaczonego do odstąpienia powinny zawierać:

- 1) miejsce położenia i krótki opis budynków oraz działki gruntu;
- 2) dane, czy dom jest wolny, czy też zamieszkały;
- 3) warunki odstąpienia (sprzedaży lub dzierżawy);
- 4) informacje o uprawnieniach właścicieli działek nie zabudowanych lub zabudowanych bez zezwolenia władz — do ubiegania się o odstąpienie im mienia wymienionego w wykazie w zamian za odstąpienie na rzecz Państwa tych działek;
- 5) informacje o pierwszeństwie osób mogących ubiegać się o odstąpienie oraz wymienienie kategorii osób, którym wydzierżawienie lub sprzedaż jest niedozwolona;
- 6) termin składania wniosków.

§ 10. Termin do składania wniosków (§ 7) nie może być krótszy od sześciu tygodni, licząc od daty obwieszczenia.

§ 11. Wnioski o sprzedaż lub dzierżawę złożone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, dotychczas nie załatwione, należy uważać za wnioski o dzierżawę, chyba że wnioskodawca ponowi swój wniosek o sprzedaż.

§ 12. 1. Przed wydaniem orzeczenia przewidzianego w art. 9 ust. 1 prezydium zasięgnie co do osoby ubiegającej się o odstąpienie mienia nierolniczego opinii komisji kwalifikacyjnej.

2. W skład komisji wymienionej w ust. 1 wchodzi: trzech członkowie powołani przez prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) oraz dwaj członkowie delegowani przez właściwą terytorialnie okręgową radę związków zawodowych. Przewodniczącemu komisji wyznacza prezydium rady narodowej.

§ 13. Orzeczenie o odstąpieniu mienia nierolniczego powinno zawierać:

- 1) określenie nieruchomości, wskazanie osoby nabywcy lub dzierżawcy oraz termin zawarcia umowy;
- 2) formę odstąpienia mienia nierolniczego;
- 3) wysokość ceny sprzedażnej, czynszu dzierżawnego lub czynszu za użytkowanie działki;

4) wysokość zaliczeń z tytułu pozostawionego poza granicami Państwa mienia lub mienia odstąpionego w drodze zamiany oraz nakładów, poczynionych przez wnioskodawcę;

- 5) sposób zapłaty należności;
- 6) termin zabudowy działki gruntu;
- 7) uzasadnienie.

§ 14. Orzeczenie prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) przewidziane w art. 9 ust. 2 wydane zostanie po wysłuchaniu opinii odwoławczej komisji kwalifikacyjnej, w skład której wchodzi: trzech członkowie wyznaczeni przez prezydium oraz dwaj członkowie wyznaczeni przez właściwą terytorialnie okręgową radę związków zawodowych. Przewodniczącemu komisji wyznacza prezydium rady narodowej.

§ 15. Umowy o odstąpienie nieruchomości mienia nierolniczego stanowią podstawę wpisów w księgach wieczystych.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *F. Baranowski*

102

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 23 kwietnia 1954 r.

w sprawie kontroli seryjnej niektórych środków farmaceutycznych używanych wyłącznie w lecznictwie zwierząt.

Na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Serią w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest ilość środka farmaceutycznego poddana równocześnie całkowitemu procesowi wytwórczemu, gwarantującemu jego jednorodność.

2. Importerem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest instytucja, która udzieliła przedsiębiorstwu handlu zagranicznego zamówienia na sprowadzenie środka farmaceutycznego z zagranicy.

§ 2. 1. Używane wyłącznie w lecznictwie zwierząt surowice, szczepionki i preparaty rozpoznawcze, z wyjątkiem określonych w ust. 2, mogą być wprowadzane do obrotu po uprzednim poddaniu kontroli, zwanej w dalszym ciągu „kontrolą seryjną”, każdej wyprodukowanej bądź sprowadzonej z zagranicy serii danego środka farmaceutycznego.

2. Nie podlegają kontroli seryjnej surowice, szczepionki i preparaty rozpoznawcze, przeznaczone do celów naukowo-badawczych, sprowadzane z zagranicy przez instytucje państwowe lub wytwarzane w kraju w małych ilościach.

§ 3. 1. Kontrola seryjna obejmuje:

- 1) sprawdzenie, czy wytwórca (importer) posiada zezwolenie przewidziane w art. 11 lub 12 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych,
- 2) ustalenie, czy środek farmaceutyczny nie wykazuje zewnętrznie oznak zepsucia, świadczących o jego nieprzydatności do celów leczniczych,
- 3) sprawdzenie jakości środka farmaceutycznego.

2. W stosunku do szczepionek o terminie ważności nie przekraczającym 30 dni, których wykaz ustala Minister Zdrowia na wniosek Ministra Rolnictwa, zamiast sprawdzenia jakości środka farmaceutycznego (ust. 1 pkt 3) może być dokonane sprawdzenie jakości kultury wyjściowej.

§ 4. 1. Czynności określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 dokonuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi), właściwej ze względu na siedzibę wytwórni bądź hurtowni, lub organ wyznaczony przez to prezydium.

2. Sprawdzenia jakości środka farmaceutycznego lub jakości kultury wyjściowej (§ 3 ust. 1 pkt 3 i ust. 2) dokonuje placówka naukowa, do której zadań należy przeprowadzanie badań nad środkami farmaceutycznymi używanymi w lecznictwie zwierząt.

3. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi) może za zgodą Ministra Rolnictwa zlecić placówce naukowej dokonywanie czynności określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 5. 1. Placówka naukowa przy dokonywaniu badań nad środkami farmaceutycznymi stosuje przepisy obowiązującej farmakopei.

2. W przypadku gdy w farmakopei brak jest odpowiednich przepisów, środek farmaceutyczny podlega badaniu według zasad ustalonych przez Ministra Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

§ 6. 1. W przypadku gdy sprawdzenie jakości środka farmaceutycznego wymaga badań klinicznych na zwierzętach, Minister Rolnictwa ustala, w jakim zakładzie leczniczym dla zwierząt badania te mają być przeprowadzone.